

Topades i amistat

Per conèixer la vida i el pensament de personatges de la nostra història recent, a banda de bones biografies, són molt convenients els reculls de correspondència. Potser no són, ni poden ésser, tan complets com aquells, ja que acostumen a deixar llacunes d'alguns períodes de la vida dels seus protagonistes però, en justa contraprestació, ens ofereixen una visió més directa i autèntica, més del dia a dia. Sobretot, és clar, quan els corresponents no pensaven que mai arribessin a fer-se públiques.

És per això que cal celebrar que Viena hagi decidit facilitar-nos l'epistolari entre Josep Tarradellas i Rafael Tasis, en una edició acurada de Francesc Foguet. Un document útil per conèixer millor "l'intrincadíssim univers de l'exili i de l'oposició interior"; sobretot del primer, en el qual les acostumades i congènites lluites caïnites entre catalans arribaren a ser tan punyents com radicals; entre altres raons, pel rebuig que mostraren alguns sectors polítics a la discutida elecció de l'antic conseller primer com a president de la Generalitat i, encara més, al fet que no fos possible renovar-lo i substituir-lo periòdicament. Segurament és per aquesta raó que les cartes que Tarradellas adreça a Tasis tenen un cert to, més o menys abrandat

segons els casos, de justificació, quan no d'autodefensa; llegint-les, hom no pot evitar la sensació que sentia, almenys, una certa necessitat de dir-hi la seva, d'explicar el seu punt de vista, de no permetre que sigui el parer dels altres, dels que no consideren que ha actuat correctament, el que s'imposi: "Si em permeto recordar-vos algunes coses que vós ja sabeu és [...] perquè desitjo que l'opinió pública catalana pugui fer-se càrrec del que realment ha succeït, i, a més, perquè és evident que hi ha certes persones l'únic mòbil de les quals és crear confusions i impossibilitar tota tasca eficient" (el subratllat és meu).

I, amistat i avinença a banda, per assolir un tal objectiu, no hauria pogut trobar un corresponent, i alhora, un confident, més adient que el creador de La bíblia valen-

ciana, sempre disposat no tan sols a escoltar (llegir, en aquest cas) el que se li vulgui contar, sinó a entendre i a contemporitzar, quan era necessari. Com a manifestació, no cal dir-ho, de la seva infrangible fidelitat al país, que sempre va saber posar al davant, i per damunt de tot, "la meua missió i la meua voluntat només eren d'afirmar la personalitat catalana i mantenir-hi els seus drets i les seves aspiracions".

Al costat de l'interès polític, aquest aplec de correspondència ofereix una imatge fidedigna dels lligams d'amistat que poden establir-se entre individus que viuen lluny; d'una amistat que va aferrant-se més i més al llarg dels anys; que, progressivament, va deixant d'ésser política per esdevenir personal; i, per tant, més global i atractiva. *

Tarradellas inspeccionat
armament durant la Guerra
ARXIU TARRADELLAS

ESTRICTAMENT CONFIDENCIAL
JOSEP TARRADELLAS I JOSEP TASIS
A cura F.Foguet
Editorial: Viena
Pàgines: 304
Preu: 21 euros

NOVEL·LA LLUÍS LLORT

Una frescor tan necessària

Borja Figuerola (Barcelona, 1985) proposa una trama fresca, divertida, amb un ritme impecable, en general ben escrita però en concret magnífica pel que fa als diàlegs, a les increpacions al lector, amb riquesa d'onomatopeies...

Una obra que després de voltar per editorials i no rebre respostes (un mal costum que tenen massa editors, sumant l'agonia de trigar sis mesos per dir no quan amb un cop d'ull ja l'han descartat) ha estat publicada en format limitat. Tant és, el públic ja la pot llegir.

No te hundas, Johnny. El último grunge recorda les primeres novel·les de Kiko Amat (per posar un sol referent i pròxim), plena de música de tota mena, de gent jove que fa el que fa la gent jove però que ens cauen bé perquè són simpàtics. Amb dificultats emocionals i dubtes existencials que no sempre passen amb l'edat, però plantejades d'una manera gens dramàtica. De fet, la ironia de Borja Figuerola és elegant i efectiva.

Johnny és un *grunge* de Barcelona (quan ja ha passat de moda, d'aquí prové el subtítol) que ven discos en una botiga.

Tot i que en molts moments es comporta d'una manera immadura, mesquina i egoista, es fa estimar pels amics. S'enamora de la bonica Audrey, de cop, i viu una última nit del Primavera Sound que recordarà sempre. Una nit d'amor? No, lligat en una habitació d'hotel i amenaçat de rebre un tret al clatell.

Perquè és una novel·la de joves que atrapa el lector (ampli, tot i que amb alguns límits generacionals, és cert), amb tot el que hem dit i afegint-hi un fons de *thriller*, que sempre va bé. Insistim, el de Borja Figuerola és un bon debut. *

NO TE HUNDAS, JOHNNY
Borja Figuerola
Editorial: Libros.com
Pàgines: 220
Preu: 18 euros